

Η ΣΤΙΓΜΗ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Δεκέμβριος 2012. Επίσκεψη Σαμαρά στην Βαυαρία.



Γράφει
Αντώνης
Αμπανδονίσης

ampandonis@gmail.com

πως να κάνω και λάθος. Ίσως και να είμαι «περίεργος». Ίσως, πολλά ... Όμως πρωθυπουργό χώρας να επισκέπτεται επίσημα και αποκλειστικά το κρατίδιο μιας άλλης, δεν το έχω ξαναδεί. Δηλαδή, πόσες φορές κάποιος πρωθυπουργός χώρας που κάνει επίσκεψη στην Αυστραλία, έχει επισκεφτεί μόνο την Βικτώρια ή το Κουίνσλαντ;

Όταν κάποιος πρωθυπουργός ή πρόεδρος χώρας επισκέπτεται ΕΠΙΣΗΜΑ την Αυστραλία, πηγαίνει στην Κάμπερα και γίνεται δεκτός από τον πρόεδρο της χώρας. Ποιος ο λόγος να πάει κάποιος πρωθυπουργός χώρας στο Κουίνσλαντ και να γίνει δεκτός από τον εκεί κυβερνήτη;

Θέλω να πω ότι όταν ξεφεύγεις από τη διπλωματική πεπατημένη, πρέπει να είσαι πολύ προσεκτικός. Ο κ. Σαμαράς είχε επισκεφθεί ως πρωθυπουργός της Ελλάδας τη Βαυαρία. Ένα κρατίδιο της Γερμανίας, στο οποίο έγινε δεκτός επίσημα. Δεν ξέρω αν ήταν προσεκτικός, πάντως δεν ήταν καθόλου σοβαρή κίνηση.

Υπουργός υποδέχεται υπουργό άλλης χώρας, υφυπουργός, υφυπουργό και ούτω καθ' εξής. Ο Σαμαράς ήταν αρχηγός της ελληνικής κυβέρνησης. Ομόλογός του είναι ο αρχηγός της γερμανικής κυβέρνησης, δηλαδή η καγκελάρια, δηλαδή η Μέρκελ.

Μπορεί τα 16 γερμανικά κρατίδια να έχουν δικές τους κυβερνήσεις και πρωθυπουργούς, όμως όλα ανήκουν στην Ομοσπονδιακή Προεδρευόμενη Κοινοβουλευτική Δημοκρατία της Γερμανίας με κορυφαίο νομοθετικό σώμα την Ομοσπονδιακή Βουλή (Bundestag), τα μέλη της οποίας εκλέγονται απ' ευθείας από τον λαό σε εθνικό επίπεδο κάθε τέσσερα χρόνια.

Εν έτη 2015 τί μας ενδιαφέρει μία τέτοια συνάντηση; Και όμως όλα είναι αλληλένδετα και πώς μετά από τρία χρόνια μπορούμε να βγάλουμε συμπεράσματα για την συμπεριφορά των γερμανικών



Σίμιτς και Βαρουφάκης

κυβερνήσεων απέναντι στην Ελλάδα. Με αφορμή την συνέντευξη τύπου του κου Σίμιτς και του Βαρουφάκη και το μειδιάμα και ξάφνιασμα του γερμανού υπουργού οικονομικών σχετικά με ερώτηση για την διαφθορά που εκπορεύεται από μεγάλες γερμανικές πολυεθνικές. Η στιγμή της αλήθειας όπως την είδαμε στις οθόνες μας.

Το επείγον του κ. Σαμαρά για να επισκεφτεί επίσημα τη Βαυαρία (Δεκέμβριος 2012), ήταν ουσιαστικά ότι «οι Βαυαροί δε μας συμπαθούν».

Ένα επείγον του Έλληνα πρωθυπουργού όχι και τόσο πιστευτό. Αν πραγματικά πρόκειται για πολιτική επίσκεψη, θα έπρεπε να είχε γίνει από κάποιον υπουργό της ελληνικής κυβέρνησης.

Αυτό είχε κυρίως να κάνει με τις εσωτερικές πολιτικές ανάγκες της γερμανικής κυβέρνησης εν όψει των επερχόμενων κρίσιμων εκλογών που θα γίνονταν το Σεπτέμβριο του 2013. Δεν είχε να κάνει βέβαια με το χρέος της Ελλάδας. Ο κος Σαμαράς εκτελούσε μία καλή πράξη για την κα Μέρκελ. Και αυτό δεν ήταν τίποτε άλλο από την διαβεβαίωση στον πρωθυπουργό του Βαυαρικού κρατιδίου την προσήλωση στο μνημόνιο. Και αφορούσαν τις επερχόμενες εκλογές στην Γερμανία μιάς και η Βαυαρία ήταν κατά της βοήθειας στην Ελλάδα. Βεβαίως η Γερμανία αναγνώρισε ευχαρίστως την προσήλωση της κυβέρνησης στο μεταρρυθμιστικό πρόγραμμα και δεν παρέλειπε να χαιρετίζει τις αποκρατικοποιήσεις. Όπως αποδείχθηκε μάλιστα κατά την έγκριση της δανειακής δόσης των 7,4 δισεκατομμυρίων ευρώ από το Eurogroup, (Νοέμβριος 2012) το Βερολίνο ήταν διατεθειμένο για πρώτη φορά να παραβλέψει και κάποια προαπαιτούμενα που δεν είχαν υλοποιηθεί εγκαίρως.

Οι εκλογές όμως που έγιναν τον Σεπτέμβριο 2013 στη Γερμανία έτειναν να λάβουν χαρακτήρα ορόσημου για τις εξελίξεις τόσο στην Ελλάδα όσο και στην Ευρώπη. Η Αθήνα προσδοκούσε σε ένα νέο «κούρεμα» του χρέους της, με τη συμμετοχή πλέον του δημόσιου τομέα και υπολόγιζε σε μια «απελευθερωμένη Μέρκελ» που θα το επιβάρυνε εύκολα. Η ίδια η Καγκελάρια από την πλευρά της είχε παρουσιάσει τη διαχείριση της κρίσης ως έργο δικής της έμπνευσης.

Θα ήταν εξαιρετικά δυσάρεστο για τη γερμανική κυβέρνηση αν χρειαζόταν να επανέλθει σε νουθεσίες για χρονοδιαγράμματα που δεν είχαν τηρηθεί και μεταρρυθμίσεις που δεν εφαρμόζονται, ειδικά όταν, ενόψει εκλογών, καραδοκούσαν φωνές όπως το κόμμα των χριστιανοκοινωνιστών της Βαυαρίας.

Όμως ο κ. Σαμαράς λέγοντας «έρχομαι ως φίλος» εννοούσε «φέρνω δώρα». Ο πρωθυπουργός της Ελλάδας πήγε στη Βαυαρία και ως πλασιέ. Η ελληνική αντιπροσωπεία που επισκέφτηκε την Βαυαρία είχε και εμπορικό χαρακτήρα. Ως εκ τούτου, δικαιολογείται επίσκεψη όχι μόνο στη Βαυαρία, αλλά και στο μικρότερο χωριό της Σαξωνίας.

Ο Σαμαράς χάριζε τα πάντα ώστε να μπορεί αύριο να δηλώσει πως η ανάπτυξη έρχεται μαζί με Γερμανούς επενδυτές. Κι εδώ είναι το δεύτερο πρωτότυπο στοιχείο αυτής της επίσκεψης. Πρώτη φορά πρωθυπουργός παρακαλά για να χαρίσει! Αλλά είπαμε, τίποτε πια δε μπορεί να μας εκπλήξει.

Όπως είχε αναφέρει ο εκπρόσωπος του βαυαρικού πρωθυπουργικού γραφείου «συζητήθηκαν όλα τα επίκαιρα θέματα που αφορούν στην βοήθεια προς την Ελλάδα». Βασικά, όμως, το κυρίαρχο ζήτημα που τέθηκε, είναι η οικονομική συνεργασία της Βαυαρίας με την Ελλάδα. Άλλωστε η πρωτεύουσα της Βαυαρίας, το Μόναχο, αποτελεί την έδρα μερικών από τις ισχυρότερες γερμανικές επιχειρήσεις με προεξάρχουσα τη γνωστή Siemens. Στο αλισβερίσι αυτό όμως όπως είναι φυσιολογικό εμπλέκονται και έλληνες. Όπως για παράδειγμα ο κος Σταύρος Κωνσταντινίδης. Είχε όμως προηγηθεί ο κος Χριστοφοράκος. Αλλά ας τα πάρουμε με την σειρά.

Ο Σταύρος Κωνσταντινίδης είναι ο πρώτος Έλληνας που έχει τιμηθεί με το ευρωπαϊκό μετάλλιο της Βαυαρικής Κυβέρνησης. Σήμερα εργάζεται ως δικηγόρος στο Μόναχο. Ένα από τα σημαντικότερα προτερήματα του Σταύρου Κωνσταντινίδη είναι η ικανότητά του να βοηθάει στην προσαρμογή των συμπατριωτών του με την Βαυαρική Οικονομία και Κυβέρνηση. Έτσι οργανώνει εκδηλώσεις όπου συμμετέχουν πάντοτε εξέχουσες προσωπικότητες του βαυαρικού οικονομικού κόσμου. «Ο Σταύρος Κωνσταντινίδης θεωρείται ο

κρυφός πρεσβευτής της Ελλάδος στο Μόναχο.»

Ας πάμε όμως στο παρελθόν και συγκεκριμένα το 2007- 2008. Γιατί οι ρίζες για ότι συμβαίνει μετά το 2010 βρίσκονται ακριβώς τότε.

Επιφανείς Γερμανοί επιχειρηματίες, εκδότες και τραπεζίτες της Βαυαρίας αντάμα με τον τότε διευθύνοντα σύμβουλο της Siemens Μιχάλη Χριστοφοράκο και με δικηγόρους (Μονάχου και Αθηνών βλέπε Κωνσταντινίδη) με υψηλές διασυνδέσεις, υποδύθηκαν τους σεμνούς προσκυνητές του Αγίου Ορους. Ήταν τότε το καλοκαίρι των αμαρτωλών ανταλλαγών και των σχεδίων του ιερού real estate

Τα καυτά καλοκαίρια (2007 και 2008) του μεγάλου σκανδάλου των παραχωρήσεων των 260 ακινήτων του Δημοσίου στη Μονή Βατοπεδίου, με αποκορύφωμα την εκποίηση του Ολυμπιακού Ακινήτου στις Αχαρνές (Μάρτιος 2008), με συστηματικό τρόπο οργανώθηκαν ταξίδια ισχυρών οικονομικών και πολιτικών παραγόντων της Γερμανίας στο Άγιον Όρος και στη Μονή Βατοπεδίου.

Πέντε μήνες αργότερα (Δεκέμβριος 2007), ο Χριστοφοράκος απομακρύνθηκε από το βάρος του σκανδάλου των δωροδοκιών και της διαφθοράς.

Στην αποστολή μετείχαν: τότε υπουργός Πολιτισμού της Βαυαρίας, ο εκδότης της *Suddeutsche Zeitung*, ο, διευθυντής της αλυσίδας καταστημάτων τροφίμων *Aldi*, ο διευθυντής της *Deutsche Bank*, και άλλοι επιφανείς.

Ενδιαφέρον είναι ότι σε όλα τα VIP groups περιλαμβάνονται ο δικηγόρος Σταύρος Κωνσταντινίδης. Σε μία από τις αποστολές περιλαμβάνεται και ο Μ. Χριστοφοράκος.

Ο πρώτος διατηρεί στενές σχέσεις με τον Μιχάλη Χριστοφοράκο αλλά και με Έλληνες πολιτικούς, συνάμα και φίλους της Siemens, διαχρονικά.

Ο Χριστοφοράκος έχει σήμερα ασυλία και μία άνετη ζωή στο Μόναχο. Το συμβόλαιο εχεμύθειας που υπέγραψε με τη «Siemens» τον δεσμεύει να μη μιλήσει, αφού αν το κάνει θα χάσει την παχυλότατη αποζημίωση που εισπράττει κάθε χρόνο με τη μορφή συμπληρωματικής σύνταξης. Μια αποζημίωση που η εταιρεία δεν αρνείται ότι δίνει, ο ίδιος όμως επιμένει ότι δεν λαμβάνει...

Ονειρό του να επιστρέψει και πάλι στην Ελλάδα, να ασχοληθεί με τον τομέα των επενδύσεων, καθώς -όπως τους λείπουν- υπάρχουν αρκετές γερμανικές εταιρείες που, παρά την κρίση που περνά η χώρα, επιθυμούν να επενδύσουν σε αυτή. Η «παρέα του Μονάχου» αποτελείται τόσο από Γερμανούς όσο και από αρκετούς Έλληνες, μεταξύ των οποίων και ο δικηγόρος κ. Σταύρος Κωνσταντινίδης.

Και όλα τα παραπάνω μου ήρθαν στο μυαλό από ένα μειδιάμα του κου Σίμιτς σε ερώτηση δημοσιογράφου για την διαφθορά (που πιστεύουν δεν υπάρχει) στην Γερμανία. Τα συμπεράσματα δικά σας.



Χριστοφοράκος και μίζες